

3. A. Denisenko The essence of education monitoring system VPNZ educational materials V Intern. nauk. and practical. Conf. ["Science and social problems of society: education, culture and spirituality" in 2 parts] (Kharkiv, 20-21 May 2008) / Hark. nat. ped. University of Skovoroda. - Kharkov: Kharkov.
4. Decree of the President of Ukraine №347 / 2002 "On the National Doctrine of Education of Ukraine in the XXI century" from 17.04.2002roku.
5. AN Mayorov Monitoring in education: Vol. 3rd, Iskra. and add. / Mayorov AN - M .: Intelligence Centre, 2005 - 424 p.
6. GO Syrotynko By upgrading education: Methodical aspect. Information and methodical collection. - H .: Issued. g. "Base", 2003. - 96 p.

Дурманенко Оксана. ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОЇ РОБОТИ В УНІВЕРСИТЕТІ. У статті розкривається сутність поняття педагогічного моніторингу та моніторингу організації виховної роботи у вищому навчальному закладі. Характеризується поетапність моніторингу організації виховної роботи у вищому навчальному закладі як одна із особливостей його реалізації. Аналізуються три етапи моніторингу організації виховної роботи: підготовчий, практичний та аналітичний. Наголошується на цілісності моніторингу організації виховної роботи у вищому навчальному закладі, а відтак на взаємозалежності визначених етапів.

Ключові слова: моніторинг, педагогічний моніторинг, моніторинг організації виховної роботи, етапи моніторингу організації виховної роботи, вищий навчальний заклад.

Дурманенко Оксана. ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ МОНИТОРИНГА ОРГАНИЗАЦИИ ВОСПИТАТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ В УНИВЕРСИТЕТЕ. В статье раскрывается сущность понятия педагогического мониторинга и мониторинга организации воспитательной работы в высшем учебном заведении. Характеризуется поэтапность мониторинга организации воспитательной работы в высшем учебном заведении как одна из особенностей его реализации. Анализируются три этапа мониторинга организации воспитательной работы: подготовительный, практический и аналитический. Отмечается целостности мониторинга организации воспитательной работы в высшем учебном заведении, а затем на взаимозависимости определенных этапов.

Ключевые слова: мониторинг, педагогический мониторинг, мониторинг организации воспитательной работы, этапы мониторинга организации воспитательной работы, высшее учебное заведение.

Стаття надійшла до редколегії 12.02. 2017 р.

УДК 378.016:811(477)

Юлія Кузьмінська

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки (Луцьк)

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У статті висвітлено результати дослідження тенденцій розвитку іншомовної освіти в Україні, їх вплив на формування методики вивчення іноземних мов у вищих навчальних закладах, їх ефективне застосування під час іншомовної підготовки майбутніх фахівців немовних спеціальностей на сучасному етапі. Проаналізовано окремі аспекти формування та розвитку іншомовної освіти на різних етапах її становлення у контексті предмету дослідження та їх актуальність у сучасних умовах підготовки майбутніх фахівців гуманітарного спрямування у вищих навчальних закладах України. З'ясовано основні напрямки розвитку тенденцій іншомовної освіти через аналіз праць та досліджень провідних фахівців у галузі.

Ключові слова: освіта, навчання, викладання, іншомовна освіта, іншомовна підготовка, тенденції розвитку іншомовної освіти.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сьогодні система освіти в Україні зорієнтована на входження до єдиного світового інформаційного та освітнього простору. Цей процес супроводжується кардинальними змінами та корективами як у педагогічній теорії та практиці, так і в здійсненні навчально-виховного процесу.

Особлива увага привертається до розвитку іншомовної освіти, паралельно із вдосконаленням системи рідномовної освіти, вивченням пріоритетів мовної політики в Україні та світі, вивченням філософсько-аксіологічних засад рідномовної та багатомовної освіти, формуванням міжкультурної толерантності засобами рідної та іноземної мови,

розвитком мовнокомунікативної компетентності різних категорій населення, та вивченням педагогічно-психологічних засад формування комунікативно компетентної особистості.

Отже, проблема іншомовної освіти є досить актуальною для освітнього та наукового простору України, важливою для вивчення залишається проблема особливості розвитку іншомовної освіти в Україні, вивчення якої допоможе краще зрозуміти роль нових технологій в практиці іншомовної підготовки майбутніх фахівців, як необхідної складової та умови когнітивного, інтелектуального, творчого і морального розвитку особистості та конкурентно спроможного фахівця.

Аналіз наукових досліджень цієї проблеми Дослідженням проблеми іншомовної освіти займалися багато вчених та науковців, зокрема Д. І. Баглій, О. Б. Бігич, Н.В. Борисова, Н. І. Верещагіна, В.О. Вихрущ, І. О. Грузинська, А. Ю. Долапчі, В. Н. Карпова, А. Г. Кирда, А. В. Красуля, Т. В. Литньова, О. О. Миролюбов, О. І. Москальська, І. В. Рахманов, Г.В. Рогова та інші.

Мета статті – проаналізувати особливості розвитку іншомовної освіти в Україні, дослідити тенденції впливу європейської освітньої системи на розвиток іншомовної освіти в нашій країні.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Як зазначає О. Ю. Кузнецова, «мовну освіту не можна відокремити від загального освітнього та інтелектуального контексту. Мовна освіта постала з часу зародження освітньої системи.»[5, с. 25-26].

Мовна освіта в Україні пройшла тривалий та складний шлях до визнання її компонентом системи освіти. Тривалий період майже по всій території України навчання здійснювалося латинською, російською, польською чи німецькою мовами, що й вплинуло на складний процес формування культури.

Вперше викладання іноземних мов на території України було запроваджено в Острозькій греко-слов'яно-латинській академії в 1576 році. Практика викладання іноземних мов поступово поширювалась в інших університетах, гімназіях України саме завдяки досвіду Острозької академії.

Вивчення іноземних мов теж практикувалось як обов'язкове у «братських школах». Згідно досліджень І. Ісаєвича, Б. Мітюрова, М. Максимовича, В. Аскоченського вивчення грецької мови в братських школах здійснювалось через пізнання античної культури. Знання грецької мови дало змогу учням не тільки грамотно писати, читати філософські праці, але й вільно спілкуватись на заняттях і за їх межами. Саме в братських школах було започатковане двомовне навчання.

Пізніше й Київський колегіум почав вивчати декілька іноземних мов, зокрема: латинську, грецьку, німецьку та старовіррейську. Випускники Київського колегіуму працювали над перекладами творів світової літератури українською мовою. Філософи того часу вбачали величезні можливості у вивченні іноземних мов, зокрема у розширенні світогляду та формуванні нового типу мислення.

Латинська мова, як мова викладання, стрімко поширювалась в університетах України. Навчання основним курсам риторики, поетики, філософії та інших дисциплін в навчальних закладах України започатковувалось на латині, беручи за зразок спосіб викладання цих дисциплін у Європейських університетах.

З появою таких нових типів навчальних закладів, як гімназії, вивчення іноземних мов стало загально прийнятим та широко поширеним, але не через педагогічну необхідність, а як слідування культурній європейській традиції. Дослідники питань розвитку гімназій І. Альошинцев, П.Капніст, С. Рождественський, К. Фогт, Є. Шмідт свідчать, що питанню вивчення іноземних мов у гімназіях приділялась особлива увага.

В педагогічних училищах у XIX ст. проводили підготовку викладачів стародавніх мов. Так, починаючи з 1804 року, фахова підготовка вчителів стародавніх мов «мала яскраво виражений культурологічний характер з акцентом наантичній культурі і здійснювалась спочатку на словесних відділеннях університетів»[8, с.100].

У школах найпопулярнішою іноземною мовою того часу була латинська, вивченню якої відводилось 16 уроків на тиждень. Освоєння програмового матеріалу було поділено таким чином, що граматику учні опановували починаючи з першого класу, з другого – освоювали техніку читання, читаючи твори класиків. Особливість методики вивчення іноземної мови, в даному випадку латинської, було те, що вивчали її порівнюючи з рідною, спочатку приділяли особливу увагу перекладам з рідної мови на латинську, а в старшому класі (третьому), складали вірші іноземною мовою.

Вивчали також і європейські мови, такі як німецька, французька та англійська. Працюючи за раніше згаданою системою, в першу вивчали граматику, у наступному класі основну увагу приділяли перекладам, у третьому класі розвивали навички читання та письма, а у четвертому читали прози і вірші, складали власні твори.

Цікавим є той факт, що у жіночих середніх навчальних закладах вивченню іноземних мов приділялось значно менше уваги, кількість годин була набагато нижчою, та програми були суттєво спрощеними, що й пояснюється не загальнообов'язковістю і додатковою оплатою таких курсів.

Починаючи з ХХ століття університетські педагогічні інститути та дворічні педагогічні курси проводили підготовку викладачів стародавніх мов. В свою ж чергу, ці викладачі мали змогу втілювати свої вміння та знання лише у новостворених гімназіях.

На Західній ж Україні широкого розповсюдження набуло вивчення німецької мови, проблемою такого навчання була відсутність дидактичних матеріалів для її вивчення, що зумовило потребу створення та використання власне укладених викладачами навчальних матеріалів.

З другої половини ХІХ ст. в школах було також впроваджено вивчення французької мови як іноземної, а з 1880 року – англійської.

У цей ж період на території Закарпаття, Галичини та Буковини сформувалися двомовні школи, згідно законодавства офіційною мовою Австрії була німецька, але згідно Закону «про рівність народів», українці мали право навчатись рідною мовою. Це призвело до появи так званих двомовних шкіл. Особливістю даних шкіл було те, що половина навчальних предметів викладалась рідною мовою, інша половина – мовою пануючої влади. Відповідно до австрійського законодавства, в населених пунктах із змішаним типом населення створення подібних двомовних шкіл було обов'язковим [6, с. 286].

Розвиток та становлення методики навчання іноземних мов в Україні, залежно від регіону і впливу зовнішніх факторів, у ХІХ – поч. ХХ століття відбувалося поетапно із зміною освітньої системи та створенням загальних підходів до методів навчання. На територіях Західної України відчутним був вплив європейських освітніх традицій на формування системи мовної освіти, де поєднували вивчення рідної мови та іноземної. Територія Східної та Центральної України відчувала вплив державотворчої політики Російської Імперії на формування мовної освіти в цей період.

Незважаючи на те, що рівень викладання та освіченості населення у різних регіонах відрізнявся, володіння принаймі двома іноземними мовами було обов'язковим для вступу до вищого навчального закладу.

Основною метою мовної освіти на початку ХХ ст., на думку А. Кришко, була реалізація таких ключових завдань:

- передача накопичених знань;
- всебічний розвиток особистості;
- виконання соціального замовлення суспільства.

На думку А. Ю. Долпачі, викладання іноземних мов проходило за двома основними напрямками:

- дедуктивний (використання наукового, перекладно-граматичного та текстуально-перекладного методів);
- індуктивний (наочні, логічні, прямі методи) [2].

Саме цей період багато дослідників вважають періодом становлення вітчизняної системи викладання іноземних мов.

Здобуття Україною статусу незалежної держави поставило перед нею чимало завдань у сфері освіти та культури. Ще з 80-х років ХХ століття виникало питання про реформування шкільної освіти. На думку В. М. Галузинського освітні реформи в Україні відбувалися й раніше, майже в той період, як і в більшості зарубіжних країн [1, с. 25].

Для громадян України оволодіння іноземною мовою не лише відкриває «вікно в Європу» та світ, – «..., мова – це ключ до відкриття унікальності і своєрідності, власної самобутності» [4, с. 9].

Тому, на початку 90-х років минулого століття «було прийнято ряд основоположних документів, які б мали підняти існуючу систему освіти на якісно новий рівень, а також сприяли оновленню змісту навчання іноземної мови, як однієї з її складових» [9, с.100].

Освітні процеси в Україні взяли шлях на інтеграцію до європейського освітнього простору, що відкриває безліч можливостей для якісного розвитку освіти в країні.

«Створення відкритого освітнього простору» спрямоване на спрощення доступу до освіти усім віковим групам, на створення системи так званих «мостів» для того, щоб зробити можливим перехід від одного напрямку навчання до іншого, або від однієї системи освіти до іншої, щоб мати змогу накопичувати попередні освітні досягнення та бути впевненими, що отримані кредити та кваліфікації будуть визнані в усьому просторі ЄС [5].

Так, починаючи з 1945 року і особливо в останні десятиріччя найбільш розповсюдженою іноземною мовою, що вивчається і в Західній, і в Східній Європі стає англійська мова. Хоча дослідники зазначають, що з огляду на домінування англійської у найважливіших соціальних сферах, як у вищій освіті, наукових дослідженнях, засобах масової комунікації ця мова не підлягає під визначення іноземної мови. Набуття панівного положення англійської мови пов'язане з сприйняттям її як засобу міжетнічного спілкування(*lingua franca*) [10].

У вищих навчальних закладах гуманітарного спрямування в Україні вивчення іноземної мови включено до загальнообов'язкового переліку дисциплін. Так, основною метою її вивчення для спеціалістів у певних галузях стало використання іноземної мови як реального засобу спілкування між фахівцями різних країн, та засобу самостійного ознайомлення з документами та першоджерелами мовою оригіналу.

Введено в навчальні плани багато іншомовних курсів, для вивчення мови за спеціальною метою (*Language for Special Purposes LSP*). Британські курси «Англійська зі спеціальною метою» мають багатий досвід і вважаються пріоритетними у галузі надання послуг такого роду. Теорія і практика викладання іноземної мови зі спеціальною метою була продиктована потребами міжнародного спілкування і природою стратифікації мовних одиниць залежно від сфери діяльності людини.

Сьогодні у багатьох навчальних закладах набуло поширення навчання іноземної мови за допомогою технічних засобів. Застосування сучасних технологій забезпечує творчий розвиток здібностей майбутніх фахівців, та не обмежує їх у виборі форм та засобів навчання, створює вільний графік навчальної діяльності.

Розглядаючи питання сучасних інноваційних технологій іншомовної підготовки майбутніх фахівців, неможливо залишити поза увагою дистанційне навчання. В Україні спроба побудови системи дистанційного навчання орієнтована на досвід європейських країн, як Німеччина, Швейцарія, Іспанія. Встановлення шляхів подолання складнощів при впровадженні дистанційної освіти та використання інтернет технологій у навчанні може сприяти розробці власної концепції такого навчання в Україні, що допоможе популяризувати освіту в країні та вивести її на міжнародний рівень, залучивши ширше коло учасників навчального процесу.

Комітетом міністрів Ради Європи були ухвалені Рекомендації Ради Європи, що сприяють подоланню бар'єрів в спілкуванні різними мовами, Рекомендації Ради Європи забезпечують спільну основу для розробки навчальних планів з мовної підготовки, типових

програм, іспитів, підручників у Європі. Вони у доступній формі описують, чого мають навчатись ті, хто оволодіває мовою, щоб користуватись нею для спілкування, та які знання та вміння їм потрібно розвивати, щоб діяти ефективно [3].

Для досягнення цієї мети було розроблено низку завдань і заходів для ефективного вивчення та викладання сучасних мов. Серед них: проведення освітньої політики (залучати до спілкування з носіями інших мов, сприяючи вільному руху людей і обміну інформацією, поліпшуючи міжнародне співробітництво, розвивати повагу до міжкультурного світу), сприяння широкій багатомовності (створювати навчальні програми, в яких передбачений гнучкий підхід, і визначати їх у національній кваліфікаційній системі, заохочувати використання іноземних мов у викладанні немовних предметів різних циклів, підтримувати розвиток зв'язків і обмінів з установами й працівниками всіх рівнів освіти в різних країнах, сприяти вивченню мови протягом усього життя)[3].

В останні роки набуло популярності поняття «білінгвізму», «плюрлінгвізму», та «мультилінгвізму» у системі вищої освіти України, як одного із складових компонентів іншомовної підготовки майбутнього фахівця у певній галузі, що значно розширює сферу взаємодії та конкурентно спроможності не тільки майбутніх фахівців, але й вищих навчальних закладів країни.

Мета мовної освіти значно змінилась на сучасному етапі. Зараз вона сприймається не просто як досягнення майстерності в одній, чи навіть кількох мовах, що передбачає володіння певними вміннями та навичками, а необхідністю стає володіння усіма лінгвістичними здібностями для досягнення певної мети і цілей.

Таким чином, на сучасному етапі входження України в Європейський освітній простір іншомовна освіта є елементом культурної взаємодії, сприяє формуванню інтересів до іншої ментальності, підвищення мотивації, та розширення сфери співпраці.

Проведене дослідження не вичерпує усіх аспектів поставленої проблеми, тому подальший науковий інтерес становитимуть питання вивчення та аналізу європейського досвіду у розвитку та становленні іншомовної освіти, вдосконалення методики іншомовної підготовки спеціалістів у певних галузях та окремих освітніх рівнях вищих навчальних закладів України та Європи, визначення тенденцій розвитку іншомовної освіти різних вікових категорій, вивчення особливостей явищ «плюрлінгвізму» та «мультилінгвізму» у процесі іншомовної підготовки майбутніх фахівців в умовах вищих навчальних закладів Європи та України.

Джерела та література

1. Галузинський В.М. Основи педагогіки та психології вищої школи України: навч. посіб. для викладачів та аспірантів в.н.з. / В.М. Галузинський, М.Б.Свтух. – МО України-ІСДО. Київський держ. лінгв. ун-т. – К.: ІНТЕЛ, 1995. – 166 с.
2. Долапачі А. Ю. Теорія і практика навчання іноземної мови як складової змісту гімназичної освіти другої половини XIX – початку XX ст.: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / А.Ю. Долпачі. – Харків, 2008.
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Ніколаєва С.Ю. – К.: Ленвіт, 2003. – 237 с.
4. Коваленко О. Удосконалення системи шкільної іншомовної освіти в контексті соціально-педагогічних трансформацій освітнього простору України / О.Коваленко // Доповідь на Всеукраїнському науково-методичному семінарі // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2007. – № 4. – С. 9–17.
5. Кузнєцова О. Ю. Розвиток освіти у середніх і вищих навчальних закладах Великої Британії другої половини XX століття, дис. ... д-ра пед. наук, 13.00.01 / Олена Юрївна Кузнєцова. – Харків, 2003. – 494 с.
6. Курляк І. Є. Розвиток класичної освіти на західноукраїнських землях (XIX – перша половина XX ст.): дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 / І. Є. Курляк, – К., 2000. – 473 с.
7. Локшина О.І. Етапи розвитку стратегії Європейського Союзу у галузі освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ime.edu-ua.net/em2/content/071oiuet.html>
8. Мисечко О. Є. Розвиток культурологічного компоненту в змісті професійної підготовки майбутнього вчителя іноземної мови / О. Є. Мисечко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2005. – № 24. – С. 97–101.

9. Пасічник О.С. Напрями оновлення змісту навчання іноземних мов узагальноосвітній школі в першій половині 90-х років ХХ ст. / О.С. Пасічник //Пріоритетні напрями формування у студентів вищих навчальних закладів професійної іншомовної компетентності: матеріали науково-практичного семінару. – Чернігів : Чернігівський державний педагогічний університет імені Т.Г.Шевченка, 2008. – С. 100–106.
10. Encyclopedia of Language and Education /Ed. By Stephen May, Nancy H. Hornberg. – Vol.1. – SpringerScience+BusinessMedia, LLC, 2008.– 437 p.

References

1. Haluzyn'skyi V.M. Osnovy pedahohiky ta psykholohiyivny shchoyi shkoly Ukrayiny: navch. posib. dlyavykladachiv ta aspirantiv n.z. / V.M. Haluzyn'skyi, M.B. Yevtukh. – MOUkrayiny-ISDO. Kyiv's'kyi derzh. linhv. un-t. – K. : INTEL, 1995. – 166 s.
2. Dolapachi A. Yu. Teoriya i praktyka navchannya inozemnoyi movy yak skladovoyi zmistu himnazychnoyi osvity druhoi polovyny KhIKh – pochatku KhKh st.: dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.01 / A.Yu. Dolpachi. – Kharkiv, 2008.
3. Zahal'noyevropeys'ki Rekomendatsiyi z movnoyi osvity: vyvchennya, vykladannya, otsynuyvannya / Nikolayeva S. Yu. – K.: Lenvit, 2003.– 237 s.
4. Kovalenko O. Udoskonalennya systemy shkil'noyi inshomovnoyi osvity v konteksti sotsial'no-pedahohichnykh transformatsiy osvity prostroru Ukrayiny /O.Kovalenko // Dopovid' na Vseukrayin's'komu naukovu–metodychnomu seminaru // Inozemni movy v navchal'nykh zakladakh. – 2007. – № 4. – S. 9–17.
5. Kuznyetsova O. Yu. Rozvytok osvity u serednikh i vyshchyykh navchal'nykh zakladakh Velykoyi Brytaniyi druhoi polovyny KhKh stolittya, dys. ... d-ra ped.nauk, 13.00.01 / Olena Yuriyivna Kuznyetsova. – Kharkiv, 2003. – 494 s., s. 25-26.
6. Kurlyak I. Ye. Rozvytok klasychnoyi osvity na zachidnoukrayin's'kykh zemlyakh (KhIKh – persha polovyna KhKh st.): dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.01 / I. Ye. Kurlyak, – K., 2000.– 473 s.
7. Lokshyna O.I. Etapy rozvytku stratehiyi Yevropeys'koho Soyuzu u haluzi osvity [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ime.edu-ua.net/em2/content/071oiuet.html>
8. Mysechko O. Ye. Rozvytok kul'turolohichnoho komponentu v zmistu profesiynoyi pidhotovky maybutn'oho vchytelya inozemnoyi movy / O. Ye. Mysechko // Visnyk Zhytomyr's'koho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka. – 2005. – # 24. – S. 97–101.
9. Pasichnyk O.S. Napryamy onovlennya zmistu navchannya inozemnykh mov uzahal'noosvitniy shkoli v pershiy polovyni 90-kyh rokiv KhKh st. / O.S. Pasichnyk //Priorytetni napryamy formuvannya u studentiv vyshchyykh navchal'nykh zakladiv profesiynoyi inshomovnoyi kompetentnosti: materialy naukovopraktychnoho seminaru. – Chernihiv : Chernihiv's'kyi derzhavnyy pedahohichnyy universytet imeni T.H.Shevchenka, 2008. – S. 100–106.
10. Encyclopedia of Language and Education /Ed. By Stephen May, Nancy H. Hornberg. – Vol.1. – SpringerScience+BusinessMedia, LLC, 2008.– 437 p.

Кузьминская Ю. А. ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ЯЗЫКОВОГО ОБРАЗОВАНИЯ В УКРАИНЕ. В статье осуществлен анализ тенденций развития иноязычного образования в Украине, их влияние на формирование методики изучения иностранных языков в высших учебных заведениях, их эффективное применение при иноязычной подготовке будущих специалистов неязыковых специальностей на современном этапе. Проанализированы отдельные аспекты формирования и развития иноязычного образования на разных этапах его становления в контексте предмета исследования, их актуальность в современных условиях подготовки будущих специалистов высших учебных заведений Украины. Проанализированы основные направления развития иноязычного образования, работы и исследования ведущих специалистов в отрасли.

Ключевые слова: преподавание иностранных языков, образование, обучение, преподавание, иноязычная образование, иноязычная подготовка, тенденции развития иноязычного образования.

Kuzminska J. TRENDS IN FOREIGN LANGUAGE EDUCATION IN UKRAINE. The article deals with the problem of foreign language training. The results of foreign language educational trends in Ukraine and their impact on the methods of learning foreign languages in higher educational establishments are analyzed in it. The article studies their effective usage of language training in preparing future professionals of non-language specialties today, determines the purpose and content of it. Some major aspects of the formation and development of foreign language education at different stages of development in the context of the research subject are analyzed. Its relevance in the present conditions of training future professionals in higher educational institutions of Ukraine is also studied. The main lines of foreign language education trends are outlined through analysis of research papers of leading experts in the field.

Key words: foreign language education, non-language specialists, foreign language training, teaching foreign languages.

Стаття надійшла до редколегії 01.03.2017 р.